

Deelnemers van het PUB geïnterviewd

In gesprek met oude en getrouwe deelnemers van het PUB met Peter J., Peter v.D., Gert en Arjan.

Peter, Gert, Peter en Arjan beginnen met vertellen over hun geschiedenis, hoe kwam je nu bij het Pub terecht, hoe was je situatie voor die tijd. Met enige terughoudendheid komt het gesprek op gang en het gaat gaande het gesprek steeds enthousiaster.

Gert vertelt: Vanaf mijn 18e jaar in Rotterdam gewoond. Door vooral drugsgebruik haast alles kwijtgeraakt, vrouw, huis en werk. Laatste 4 jaar daar dakloos in Rotterdam. Van ellende maar gevlucht naar Boxtel, waar mijn familie woonde. Vrij snel een flatje, uitkering en afkickkliniek en daarna diep ongelukkig in dat flatje in Boxtel. Via via ben ik bij het Pub gekomen. Daar zit ik nu al zes of zeven jaar drie dagen per week bij en ga mee naar Loon op Zand werken in de bossen voor Natuurmonumenten, brandhout zagen, kloven en het hout verkopen. Het ritme heeft een soort discipline in mijn leven gebracht. Ik ben er zelfs voor naar Den Bosch verhuisd. Ben nog steeds niet de vrolijkste maar ik heb het wel naar mijn zin bij het PUB. Van thuis op de bank zitten werd ik steeds ongelukkiger.

Arjan zegt: Ik was knettergek door psychiatrische problemen die ik juist te danken had aan de psychiatrie. Ik wist werkelijk niet hoe ik verder moest. Ik had veel te veel vrije tijd en bij het PUB vond ik een dagbesteding. Zou ik dit niet gevonden hebben dan had ik het niet volgehouden. Ik ben er nu 6 jaar bij en ik kan het niet missen. Ik ben ook bij het fietsproject. Door de schroefjes ben ik kalm geworden en de duizenden psychoses werden erdoor verdreven. Ook de vele spaken uitzoeken en sorteren bij het fietsproject hebben goed hun werk gedaan.

Peter J.: Eerst ben ik wat los-vast bij het groenproject geweest. Ik was eerst dakloos en ik heb 11 jaar geknokt om weer een dak boven mijn hoofd te krijgen. Dagbesteding had ik hard nodig, geen vast dienstverband, maar wel een reden om van de bank te komen. Nu de laatste drie jaar ben ik een trouwe deelnemer van het PUB. Dakloos ben ik niet meer gelukkig, maar thuisloos dat blijft door de situatie.

Tussendoor ontstaat toch ook een gesprek, 'thuisloos zijn eigenlijk alle deelnemers en veel beschouwen de deelnemers en begeleiders als hun familie'.

Peter v.D.: Mijn deelname aan het PUB is als therapie begonnen. Ik was opgenomen, geen 'thuis' meer. Ik kon ook niet terug naar huis en ging beschermd wonen. Het PUB was voor mij als het ware buitenspelen. Het PUB is hartstikke allemachtig prachtig.

Het gesprek loopt verder en men is van mening dat wanneer je 's morgens niet zo goed in je hum zit, je 's middags meestal opgeknapt naar huis gaat. En...als je je niet zo goed voelt ga je toch mee, want je weet dat je er van opknapt in ieder geval niet verder afknapt. Thuisgekomen mis je het al direct. Je wordt daar op die dagen niet de goot in gepraat.

Gert: Je wordt in je waarde gelaten, je kunt zijn wie je bent. Er wordt naar je geluisterd, het is contact op menselijk niveau.

Peter v.D.: Ik zit nu in een andere woonsituatie en de dagen bij het groenproject van het PUB is als het ware het enige echte thuiscontact. PUB is voor mij de belangrijkste contactdag. Ik ben blij met elke extra dag dat ik met PUB meekan, ik zou wel elke dag mee willen.

Dan komt er voorzichtig een moeilijkheid op tafel: wanneer er over PUB gesproken wordt komt er altijd achteraan dat van oudsher PUB een pastoraal project voor dak-en thuislozen is. Farid die onlangs op een tragische manier is overleden was op het ogenblik de enige dakloze. Het geeft eigenlijk een verkeerd beeld van de meeste mensen.

Peter J.: Ik heb zo geknokt om van de straat af te komen, nu heb ik eindelijk iets van mijzelf en probeer ik mijn leven weer op de rails te krijgen. Mede dankzij het PUB krijg ik de kans om mijn geest weer op orde te krijgen en nu is er toch nog die stempel, dakloos. Ik was zo blij met mijn huis!!

Arjan: De naam dakloos geeft eigenlijk een verkeerd beeld. We zoeken samen naar een andere benaming, dat lukt niet echt. Kansarmen, kansloos op de arbeidsmarkt, maar echt goed voelen deze benamingen ook niet.

We proberen het nog even, maar het lukt niet.

Niet alleen het groenproject maar ook het fietsproject en veegproject is een mogelijkheid om deel te nemen. Daar doen anderen aan mee, Arjan is er wel te vinden, maar zo zegt hij voor sommigen is het fietsproject teveel binnen en er zijn te veel schroefjes : ;-). Echter voor de deelnemers daar, werkt juist het binnenzijn heel rustgevend, iets wat de meeste deelnemers hard nodig hebben.

De solidariteit is ook een punt dat bij het PUB een rol speelt. Wanneer iemand even niet komt gaat er altijd wel iemand kijken hoe het is. Farid was dikwijls op zijn hart gedrukt niet naar het station te gaan omdat dat niet goed voor hem was. Farid kon ook wel eens bij iemand slapen als het buiten echt te koud was.

Dan een conclusie: Niet iedereen is bekend met het PUB, het zou eigenlijk veel bekender moeten zijn.